

Franckesche Stiftungen zu Halle

Centrum securitatis To gest, Swetlé wymalowánj, gak w samém gediném Bohu, a pokorném se gemu na wssecku ge' wuli oddánj a poddánj wssecka dokonalá ...

Comenius, Johann Amos

[Verlagsort nicht ermittelbar], 1632 [i.e. 1633]

Kap. IX.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:hbz:ha33-1-228795](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:ha33-1-228795)

94 do Centrum neke
nj pokogi a bezpečnosti w Centrum
somto! A wšak gen dj, Bže se ode
mne, a naleznete zc.

Rap: IX. Že kdo do Cen-
trum Milosrdenstwj Božjho
tressiti chce, zewšlech Zworů, y
sám i sebe, wygiti musy.

Do Centru
se tmiž cea-
stami w cha-
stě tcerom
wcházj: a
wšak na-
spět.

Bakými člověk cestami i
Centrum wcházj (gmeno-
wité šrže Samoswognost a Ginu-
dost) vřázano w Rap. 5. a 6. Chce
li tedy do Centrum zase tressiti, pa-
trné gest, že tmiž cestami, ale zpět,
tráťeti musy, ažby tam od kud se wy-
winul, zase ptissel. Gmenowité
musy negprwé odložití přč wšelité
Ginudosti, r: gatého koli na gatěo
li spolu twory se ohlédání, a na nich
co koli nehmennjšího sobě zatládání.
Potom, musy se Samoswognosti
swé také zepřiti, a wlastnj swau do-
ma Kancelát wlastnjho wytwolo-
wání a wybjránj, do lonce i gruncu
zbořit

šbokití, rozhájeti a rozmetati. *A Resigna-*
 Naposledy teprw, zosťliwě tat sobě *rio a neb*
 reflexo, a opustě tat reflexo, y sám *o demydání*
 sebe, pustiti se na hlubinu milosrden *wtěle Bohu*
 stwí Bohu, w Křistu, a tu zmizeti *co gostí*
 a zerati se Wůli a Rozumu swě-
 tu: Wůli pak a prozřetelnosti Bo-
 ží tat se cele oddati a odemýdati, aby
 sním on sám činil co chce, gat chce,
 řdy chce, řudn chce, potud chce: ho-
 row gsa co kosi se Bohu s ním děla
 ti libí, se wšemu státi, bezetwsi napro-
 sto wymjnty. Tat aby w ruce Bo-
 ží člowěk byl, gat wruce člowěka
 bywá Setera, Duš, Kniha, Pěro, a
 giny Nástrog: kterýž wezma člowěk
 seřá, řeže, odwirá, a jatwirá; wšiwá
 summanu gat a k čemu chce, a potud
 chce, a odloží řdy chce, a tam chce;
 a neb prodá, neb daruge, neb jahodí,
 dle libosti neb potřeby: on genu nic
 ta wěc newyměťuge, ale kenssemu
 stogi. Pakli se twrdě jdá té mr-
 twě wěcy člowěka ptirownati,
 řdy tat at se člowěk Bohu oddá,
 aby ho Bůh tím i působem gat on
 rufy

Ruky své vjivá, vjivá: gme-
notitě, gatě ruka a gini audo-
wé nassí t wáti Dusse a roztazu gegi
mu se hčbi, bez gatého kóli wlastní-
ho sobě wybirání, wyměřování, ro-
pakování, spečtování, neb zase po-
chlaubání se tím což dělají. Ně-
na prosto dusse dělá wsecko, audo-
wé toliko gegi wěrní nástrogomé a
řucebných gšan, wsecko co ona chce
a gat chce, dokud gich stává, ko-
nagich.

To slowe Resignatio : Oddání a
odewzdání wále své Bohu. Kř-
tadí Kristus, to Centrum Mílo-
stedenství Božího, křtí pravej
Chcešli dokonatým bŕti, provede
wsecko, a pod zámnam: (Mat:
19. 21.) A opě: Chceli kdo za-
mnau přigŕti, zapřij sám sebe, a
následuj mne. (Mat: 16. 24.)
To gest což di, Nebesťj Dŕec:
Synu můj deg mi srdce své
(Mtško: 23 24. A opě Duch S:
Ješ se Hospodinu, a dá tobě
žadoš

leč Otkolež opusti 97

žádosti srdce twého, Bwal na
Hospodina cestu swau; a skož w
něm naděgi. On wšsecko zprawi.
(Zalm 37. 4.) To gest, kčemuž Bůh
oněch radami swými se trápících
Israelstých napomíná: Obrát-
teli se ke mně, a wposkociteli se,
(t. hledáním ginde pomocy) za-
chowáni budete. W wtissenj
a w Naděgi bude spła wásse/
(Zal: 30. 7. 15.) To gest, což šrže
Beremtásse gim oswědčuje: Po-
něwadž se tak taulá lid tento
(t. radu a pomocy ginde hledajícíce)
a nezdržugi noh swých, nemá w
nich lybosti Hospodin, zahynau.
(Ger: 14. 10.) To gest/což welchj
Syrach; Ze důwěřeni se Bohu/
a geho Milosrdenstwj se odemzdánj
lepší gest než wšsecko, buď wlastnjho
srdce, buď wšseho Směta radu a vo-
mocy. (Syrach 2.) A Da-
uid podobně w Zalmu 118. a gi-
nách. To gest/pročež Kristus

J.

Mar=

Martino bĕhání a starostlivé pečování třese, Morgano pak kněhám svým se vsazení libuje. (Luk. 10.) To gest pročej Jeremiáš lidi na Hospodina i volěhagich bláhe slawi, dauffagicem pak w člowěka i lořci. (Jer: 7. 5.) To gest což opřech Sprach schwatuge, že wŕborná wĕc gest dauffati w samého Hospodina, ale mrtwé (pry) srdce mrtwé se wĕcy drŕi. (18. 32.) Hle, sám Hospodin jiwá pomoc gest, gine wŕŕechy wĕcy bez Boha mrtwé gsau! Protož komut Váh ten rozum dá (Neboť to w pravdĕ Boŕi dar gŕ) aby wŕŕechy ŕwotengich wĕcy negiftoru a marnost imamenal, řech tato wá tato na konec bŕti má Resoluch: Pustime se na Ruce Boŕi / a ne na ruce lidské. Nebo gakož Welebnost, tak y Milosrdenŕi geho wĕc

přikladové
Swatých
Bohu se reŕi
gungich.

litĕ gest. (Evr: 2. 21.)

Tak učinil Dawid, že ŕdŕi před sebau neŕewĕčenŕi jiwota widĕl řekl; Ted sem nech mi učinj Hospodin co se dobrého gemu widĕl

leč Okoleť opustiť. 99

(2 Kral: 15.26. a w Žalmu 63. 4.

Lepši gest Milosrdenski wj tve Dawid.

Hospodine nešli život: i. nic ne-

obám žiwli či mrtev bři mám/gen

lby tve milosrdenski sem nau gt.

Est Job, lby w bídách svých kelt;

A což mám trhati Maso své

duhy svých? A duši svou klá

sti w ruku svou? (i. trápiť se rada

mi svým) Raděs před ním saud

cem svým křiti se budu: a by

mne y zabil, dauffati w něj bu-

du: Nebo on gest spasení mé

(Job. 13.14.15. a 9.15.) Joab bog

8 Neptárely začiti mace, na wůli

Boží se oddal, tak t Abizai Bratru

svému mluwě: Poslři se bratře,

a budmež vdatni bogugice ja lid

náš, a ja Město Boha nasseho:

Hospodin pak nech ať učiní co se

dobře libí genu: (2 Kral: 10.12.)

Est se Bohu oddáwali, Noe, Ab.

raham, Josef, Megiš, Jezaffet,

Daniel a jiní Swat, Proreco, A.

I i.

posstolé

Job.

Joab

Simi Swa
11.

poslitolé, Mučedlnsch, kteříž gednali
sobě to vmysl wjawiše za Bohem
gilt, sli vdatně, sřze slávu y poha
něni, sřze zlaui y dobruu potvěst, ga
to Služebnjch B. we mnohé trpěli
mosti, w vřstěnjch, w nedostatech,
vřstech, ranách, žaláti, nepoko
gich, pracech. ič. w Mocny Boží, sř
ze oděni spravedlnosti, na pravo y
na lewo. (2 Kor: 6.4 ič. a Žid. 11.
celá.) Tak Pawel hotow byl ke wse
stěmu Božímu náwěstij, žito byti
y vměst: (Žilip: 1. 20.) porěstěni y
gámuřel, Vlác y rádosť, wězens y ga
faukoli Smrt, k wůli milému swě
mu Pánu, podniknauti, (Skut: 20
24. a 21.13.) Tak Křstus sám wů
le swé se tatě, nám na vřklad, odče
il, řdyž kěl; Přissel sem ne a
bych swau wůli činiť, ale toho kte
řýž mne poslal. (Jan: 6. 38. a
5. 30.) A potom wposlussení swém;
Dítě ne gals, gá chey, ale gals ty
dices. (Mat: 26. 39.) Ne má wů
le, ale twá staň se. (Luk. 22. 42.)

Do gest

Pawel.

Křstus.

To gest težko di nedo. **Žesto** Designacj
wec teſta o
njš sčelem
a prvj bog
bjei muſj
 arch, Želu a Krowi. Protog, **Je tež**
 to pričajš, Krystus teſt; Cheeli
 tdo jamnau ptižit, zapri ſa ſebe,
 totj žepi ſe rožumau ſwemu, a wā
 li ſwē, a deg ſe mnē cele, Gikē t če-
 mu ſe člowēt moč optiri muſj,
 to muſj naſlylnēho nēco bjei: ſyc
 t čemu by bylo opirati ſe? Ach frau-
 ti ſe to Želu a Krowi, tdnj rožumu
 odložiti, to gest, tomu co oči widj, a
 ruce drj, newēkiti, načj paſ ginē-
 ho, čehož ni dež newidēti ſpauſtē-
 ti ſe mā? Krauti ſe ne mēnē tdnj
 wile odložiti, totj, co dobre, libē,
 nadē, čurnē bjei četi a ofauſſ, to
 lawcy, a čehoſj ginēho, což nic ne-
 kji gaſē bude, a budeli co, ged li čt
 med, četari mā? Naproſto ſe tu Podobno
ſw.
 dže neginač než gaſobn nētoho na
 mlaunwal, a neb nutil, aby ſe žbtehu
 neb žlodi, do hlubiny moſtē puſtil,
 ſe ne vrone. Ach gaſē tomu wē
 titi! Gaſ ſe toho milēho btehu,
 neb lodi, neb čeho ſe drj, puſtiti!
 Ale wſſat tu žadnš aud na pted ne
 J iij. chce:

Příkladowé
toho.

chce: nehy drkotagi, hlawa se točí,
oci se po nĕgafém bĕhu, neb we-
sku, ohlédagi. Jrdce se třese, ruce co
po padly pustiti nechť. Tak napro-
sto bylo Mladenci onomu, genuš
Krystus tešl, Chcešli dokonaly m
býti, prodeš wšecko a rozdeš, a
pod zammou: třerš se lešl, a třerš.
co dĕlati newĕdĕl: Naposledy pŕi
swém bĕhu jústal. Mar: 19. Bylo
tak nĕkolitrá: y Dawidowi, že se mu
bĕhu wšle swĕ pustiti nechť: toč
neginaš neš s wŕminkau Bohu na
ruce se klád: gednaš aby ho Bůh
trestal se podrołowaw, a wšlaš ne-
smrt; wmkŕti že gešŕĕ nechce. (Zal:
118.) gednaš aby ho trestal gaš chce
neytárelum gen aby ho nedáwal.
(Zal: 27. 12.) Tak bylo Pawlo-
wi třerš prosŕ aby ho Pán Sata-
nu nedáwal (2 Kor. 12. 8.)
Tak bylo Pánu samému w lidšŕm
Těle, že prosŕ: Moŕněli aby ho
pomŕnul Kalich. A wšlaš y Dawid
y Pawel, y Pán, naposledy se pŕed
ce na

leč Oskolek opustiť 103

ce na Boží ruce, proské. cele, plně pu
stili. (viz Salin: 63.4. a 62. 2. a
39. 10. a 73. 34. 2. Kor. 12. 9.
Mat: 26. 39. ač. A tak to bžci má
ačkoli proti Duchu hotovému tž-
lo mžlé bžvá. Proč? se mu po-
moc činiti mžš: a to rozvažová-
nym že co se rozumu našemu zdá, a
wšli chce, nebezpečně gest: co pař
Wšh poraučj, sama bezpečnost.
Wšš pravym vřtel se zosřlivieti so-
bž, a w podeřkě a nedověřování
wžci, y sám sebe člově s rozumem
a wšli swau, y wědlé sebe wřecto gi-
ně což Bohem není, w Nebi neb
na Zemi.

Gap ažim
Duchu p. ořk
Tělu, pomoc
činěna bžci
mž.

Přikladem to tímto nepřmž wřstowě podobensřmž
třim. Když se na Wřstě bante str-
hne, a wlnobitj strasslivě zdmžhá,
nevětlj plawec lodj k Wřehu, v-
mžš pař a rozumng co neqdál od
břehu na hlubinu žene. Proč? Proto
že stžcháno není, aby na hlubině lo-
dj zahynula, ačkoli se na wlnách
mež Nebem a propastj wznášj:
ale na mžlčinách, a okolo fragů, lo-

přně.

JIV.

di

104 **do Centrum nelze**

di hyman, proto je se tu o brehy, neb
 škaly, neb dno, by pak pískon é bylo,
 rozrážegi. Tak gest naprosto, (súš
 každý rozumný podobenský toto)
 řdný ledičce srdce nasseho baute na
 stane (gatschý povesskeren život do
 sti gest) hlupec k břehu rozzumu své
 ho, a ochrany lidské sevriská; mandrý
 pak a právé osvojcený srdce své na
 hlubinu Mílosrdenství Božího je-
 ne, aby nassech widitedlných břehů
 se vzdálil, křikaloz; Pustme se na ru-
 ce Boží, A tot gest cesta k zachová-
 ní sebe, ne onano.

**Bine podo-
 benský,**

Gdeme dále. Blázen gest řdo sta-
 ný dům svůj na písku, di Kristus:
 Proto, je řdný přigdan přimálové,
 a porodně, podeberau geg, a neb vě-
 trové obokte se, škácegi a rozmeta-
 gi. Ale řdo (pry) na škále hluboto
 základy položil, ten opatrný gest:
 Proto je ani přimálové ani větro-
 vě ne ršřkody. (Mar: 8:)

Dussem tedy řdo sám bezpečně a
 trvánlivě chce státi, Zělem y Du-
 ší, jde p tvíčně, na něčem pevném
 a trván-

a trwánlívém, nžbrž nepohnuredl-
něm, aby založil bezpečnost swau, po-
třebi gest. To pak a neboť budeme
My sami, a neb jinj Tworowé,
a neb nadewšecky twory mocnější
Bůh.

My sami, chřestlibnychom se na sobě
založiti, musilybychom dostatečnj
býti w radě, opatrnosti, a mocy.

Alé wšse to gatě gest při nás? Ro-
dum náš ach přes přiliš gest hlau-
pš a tupš, f wyrozumjwánj, buď což
by nám škoditi, buď na druhau
stranu což by prospjwati, mohlo.

Předně zagistě, my newjme a
newidjme nic, kromě co se nám
před očima děje, a w očjch mjhá:
co po stranách, po řadu, owšsem
wzdálené od nás, wšsecko před ná-
mi wšrpto gest. Nžbrž y to co má-
me před očima, negistě gest nám co
se to dělá? gat se dělá? a nač wy-
gde? Proco je wšsecky wěch pře rož-
manitě své magi barwy a larwy, gi-
miš přistjiny gsau, pro něž mž powr-
ěhně

Emle sobě
sám člověk
i oslepnutí
a spolehání
na sebe, zlebe
wyznati,
májet.

I

Náramnau
nestatečnosti
rozum na
sebe.

míti, ani živu bžti, ani vmišti, ne
 včes; ačoli se ne ginat než gakoby
 pauhá tagemstwi byly, dugi. Po
 dobné maudrosti plné gsau Hysto-
 rie, Kelach, a gaka koli wyprawo-
 wání: Proco se wjdnech a neb gsau
 pauhé lži, a neb marné klenoty, a
 neb nezčišlými omlyly spogené ne-
 gistoru, a neb aspoň potworchni tolito
 a kusé něčeho, třeba načem nezáleži,
 vřázání: Pod skata a grunt prawě
 děgich se w světl věch, tomu gest
 inám, vřed nimž samým nahé a od-
 kryté stegi wsecko. Wsdni tedy
 my lidé slepotu swau poznáweme,
 a gi se lelegme: kteráz působí, aby
 lidé gako we tmách šamagice, ma-
 tauce a moragice se, domnělému se
 lec fdes štěstí radowali, s prawým
 se mšgeli; domnělým nebepečení-
 stím wyhybali, do prawých wbiha-
 li: tak gaki wsecken světi činí. To
 gest hle Maudrost naše!

Co pak opatrnosti gaka? Taková
 romně. Nebo bychom n rozu-
 mli někdy něčemu, k wyhybání
 w šat

2
 Ráramau
 nassí wlast
 nj nedbání
 wostj.

wšak ošklům pře roznatili a leniti
 sme: wic spíme, než bojme: wic dš
 mme, než hledíme. Mluwj ně-
 fdy o nebezpečnstwi Báh v lidě, wšd
 me ge něfdy sami před očima státi, a
 neb se ptiblizowati, wšak se předce
 trošugěe, často sami čim newědau.
 Bud gať bud, wšdyt něgať bu-
 de, čim nás fogi a wšpáwá neprošfe
 rednost náše. Často y přehnání
 gsauce a sotrwa z nebezpečnstwi wy-
 lešse, zase w ně za leda přičinau leže-
 me, nad ta howada neopatrněgš
 gsauce, z nichž některé wważnelt fde
 w Mostku neb ginde, ani se fngem
 po druhé tam wehnati nedá.

3
 Naramnan
 Wdlobau a
 hřt nestateč
 nosti.

A bpehom pak y rádi chřeťi žlě-
 mu wphybati, a dobře sebe opa-
 trowati: gať sme t to? žpůsobnj?
 gať a t tomu w nás šla a dostateč-
 nost? Předně žagistě, tat mnoho-
 gest w swěťe žlěch nástrah, že t wby-
 bání se a wštatowání nestači by fdo
 sto oš, sto ruk, a sto noh byl.
 Wyhybage žgedně strany ošřipn,

o šřipn

o šivn, i druhé strany lečichm nej-
 wš: hledě co leti i hůry, newš co
 te pořá i dšly: ošračugeš před se-
 bau gámu, a co po řadu neb po stra-
 ně za kámen neb špalet se walt, ne-
 inamenáš: vhybáš se trupobiti, an
 pod tebau pomodeš zemi podmiská.
 Čemu se tu přibráti? Zatím, by
 pak gedná toliko nebezpečná wěc by-
 la, co my proti tomu můžeme?
 Wšak my ani wlastními audy sa-
 mi newládáme, neryši ginhmi
 wěcmi, abychom ge gak se nám, libš
 poricali, neb odwraceli. Kdo máš
 gedněš wlas hlavy své wčiniti čer-
 ně neb bílá? di Syn Wši. (Mat.
 23. 36.) Wšbrš kdo se máš gednau
 hnutí neb dehnau, sám od sebe?
 (Sut: 17. 28.)

Wapossledy, bychom pak š šustně
 mu wěch šwch řizenj p rozumu:
 p prozřetelnosti, p moc, dosti
 měli, neglme wšak tmi gisti, šu-
 řaneli to potě ošamženj p i nde.
 Dnes to geš tu, tyra nas opustí

R.

Proto

4

Náramnaw:
 nassj nekšo
 lošj a negis
 šobau.

Proto je každá jiné světko miji to
světě, tak v rozáenost a darové na-
ši. Přeroliznět sam přihody kcerě
lidem, cokoli magi, přeč berau.

Co tedy já na podmylagich se bčech
vsadim? a tu se vbezpečim? Do-
stup to bláznovství od každého po-
božného srdce. Bog se Hospodina
(di Salomaun to Psisko: 3. 5.) a
na rozumnost swau nespoležeg,
Nebo co gest člověk? a každá geho
potřeba, y tdy sobě neymandřegi po-
čině kcerě tdy myslí je dokonává
ant forma počal: a kde přestává, tu
to pochybování gest. (Syrach: 18.
6.) proto je pauhá marnost gest ka-
dš, každá foli pervně stogich, člověk.
(Zalm. 39. 6) Nte tedy nemagice,
nic nevměgice, nic nerozuměgice,
nic neglauce, sami z sebe, co dělati
chceme? Předceliž nám vlastni m-
le za vůdce, a rozum za Rádce, bu-
de? Předceliž se na nich zakládati
budeme? Ne degž mi Váh mág tu
věch mých stavení, kdež bych s ni-
mi každého okamžení to negistoráči

leč Očolek o pustě. III

bhři, a zavedeni a zahynuti četati
muhl.

A protož budiž Samosvognost
i božena a rozmetána do konce: čeho
pak potřebujeme a všebe nenalézá-
me, ginde že se hledati musš, zne-
me. Ale kde pak? kde me všem Svě-
tě? Však pak každá věc sama se-
bau činiti má, a sama sebau gako y
gá, tu pádu se klonj. Svět gak žiw
nebyl než Marnost, naněž všickni
rozumni našifáwali hned od počá-
tu, že od něho štrabáni gsau: křetíž
pak ge^o se do konce oddali, do konce
s ním na zmaru těla y duše, zde y
věčně, přicházeli. Nebo Svět nic
neni než žmět. A gessrět prvé, když
větem křest, zdárnějši byl: nyní s
šednami švihmi k konci pospichá-
ge, i motanějši gest mnohem a ne
motornějši, všeccko gen w něm hr-
či, šfrči, a různio prši. A do těch gá
se motantn dárí mám? Y však kdo
do praudu leze, od praudu zachwaco
wán bhřvá: a kdo pomínutedlné mē
luge, s pomínutedlným pomine.

Na Světu
a Štěstí se
zatládati,
pauhé Ne
bezpečn
šwi.

R ij.

Je

Ze se někomu w těch moraninách
dobře dají, náhodau to gde, a na má
lo trvá. Nebo sřetši řdyž negwíc
chřetši, tehdyž řetši, a láme se: a bž
wá obyčegně neschřetši před chuděm.
Neschřetši na protivu řdyž ptižde,
negistě gest od egdeli jase, či potád
sřrati bude, až y setke: gatž na wě-
řim dile bžwá

Cyž opatr-
nosti. Cžte
Omění a
mění, seřet-
wá maruost.

A Ketne někdo; A wdyž sau me
žy lidm, a gá ge wim, rozumnj tře-
řij poraditi; mocnj, řetij zastati; v
ptimi, řetij čirednost miji, v mēgi a
mohau. Odpowidám. Ohlédati
se na to co ginh někdo má, tomu tře-
řij sám w sobě nedostatk a trápent-
nost, co gest než w lazugich se štin
řapani, a w miji jarážegich potrmu
šriti se, čititi? Co Metopřki do toho,
že Pavauffet má ptiž? Co má od-
tud šel, že wki Belenu čerstwoost, pti
řwu šlu, pti Šlonu rozumnost, pti
Koni dobrš Obroř, sám šstem
gla, widi? Nic, nic cyž wěc, nte ne
poináhá, řdo sám čeho nemá. Co gá
ředy na cyž Maudroř, Dparnost,
Omění

leč Obolek opusté 113

Bmění, Rozumnost, Krásu, Moc,
 Bohatství, Slávu, Estěti, spolé-
 hat mám? Máli kdo co, má přesebe:
 všeho Stvořitel přikladové to ostřed
 čuži, že každý sebe hledí, sebe chraží-
 ge, Jobě nahání: Vzmeli se kdo kdo
 toho, zdaž to co podstatného bývá?
 zdaž hned nevstane? zdaž vnegro-
 tčebnějším všickni v stvůru nene-
 chají? K tomu, Přeměcenost gest Přeměcenost
 přemělitá všudy, není se komu do lidsta ne w
středina.
 věřiti. Kdo má opatrnost, muže gi
 tne k přelstění; kdo má moc, mne
 k porácení; kdo mysl, mne k podhlidá
 ni; kdo gazet, mne k rozmlsení, vřiti.
 Děmž tak Váh di; Neplstěnási
 gest a nepřeměcenísi srdce člo-
 věka; Kdo vyrozumí gemu, kro-
 mě mne Hospodina? (Gr: 17. 9.) Břekawost
 A byt y toho nebýlo, nestali gsau a lidsta.
 brislawsi lidé w činech svých, wic
 než měsíce: křestž gednat nám w-
 cházž, gednat zacházž; gednat wák
 vlazuge, gednat rohy. Tak jau li-
 dé, w nichž přácelství a nepřácelství,
 přijeň a nenávisť, lástka a hněw, wj-

R ii.

ra a

ra a newěra: gednostegně lacyně
gsau. Co tedy sobě o tom i lidi bez-
pečně slibowati mohu? kterž neš se
naděgt aneb mi odřat bude, a neb
se změní a to neptětele obrátj, a neb
přihoda pfigiti můž tako. wá. (ga-
tchž bati se gest každou hodinu) se
wšsecko vmění, rada, pomoc, nepla-
tná bude.

Nebo a
wšsecko
wšsech lidj.

Naposlědy, prawdu mluwě, ant
sám pro sebe nemá žádný člowěk č-
ho potřebuje, nercnli aby se ginj nač
bezpečiti mēli. Nebo bychom my
se pat gedni druhým Angelé zdáli,
ntc wšsat negsme než lidé; t. hlau-
pš, bjdni, mđli, lidé: kažď sám s se-
bau jako s břemenem činti má, a
žádný gat sebe sám tde negpotřebně
gi zachowati newš. Ji negwšwš
šněgšši mđlobami a bjdami ginym
sau rownj: Nžbrž čim tbo wěšši/
čim pracemi, starostmi a nebezpeč-
stwimi obšypaněgšši, čim ginčch ra-
dy a pomocy potřebněgšši gest.
A tak summau, gsme toliko prach
a popel wšsicnj.

Což te-
dy děla-

leč Obolek opustě. 119

dy dělají? Kam se o radu, potěšení,
pomoc, obraceti? Negsautit nám li
dě a gini widitedlni tvoromě dosta
tečni; Co tedy Angelé aspeš? Od-
po: V řeči gest owssem twěšši ne-
v nás, y Maudrost, y šla, y ne ged-
ni se sam obracegi, buďť dobrým
neb zlým Angelům, ge ja wūdce, rád
te ochrānce, wolugice, wāhwagice,
kaktinagice; Ale y to daremně. Ne
bo, předně Dáblomě gsau odpowě
dnich pokoleni nasseho, na wěky nic
strany nás ne obmāššlegies, neš ja-
hubu a podrženi. Demaudti te-
dy, ngbrž wossetili gsau, kretšř k swě
trwe žijnjemni Nepřireli sami le-
sau. Ale co pak družš Angelé? Y
ti málo pomocy mohau, proto že ro-
wě pod Bošs močš gsau, gako my.
Aniž sau dostatečni: proto že wse-
wědauch a wsemohauch negsau. A
byť y mohli, gať gest na ně se bezpeči
ti, poněwadž gich, kdy při nás gsau
neb negsau, newidime Nadro, aniž
nám kdy co od lebe šlibili. Na posle
dy, aniž Naděgi mji můžeme, aby

Uni Ange-
lé nám bez
Boha nic
plati negs-
sau.

K IV, se w to-

se w towarňstwj nassem, sami Ne-
besti gsaue, my Zemšťi, kochali, a
neb také rádi okolo nás / čisti okolo
nečisti, bžwali, leč poručí Bůh.

Poslední se,
dy rada a ge
binka. na
hlubinu Mi
lo srbensky
Božího se vu
stí a w nj
pohřbíti.

Nevoztává tedy nic pod tím Ne-
bě, neš aby člověk vologe duse smě,
a vbezpečení věcě swým, hledagich.

Sebe a wšecky ty giné twory i
očí puště, k samému gedinému

Tworey swému skrze Krysta Ge-
jisse se obrátil a s neghlubšší po-
korau řekl: Teď sem Pane Bo-
že můj, můj včiniteli, můj slito-
wnjce, vstal sem rady a potěšení
w sobě a from sebe hledage, a ni-
kdež nic from nebezpečenskw,
strachu a negistot nenalezage. A
protož / poněwadž žádný twor po-
moc nechce a nemůž, ay přichá-
zým k tobě, a k twým milosr-
dngm nohám se klada, tobě se na
wšecku wůli twau cele odewzdá-
wám. Naložij semnau gafo stě-
mi, etc.

leč okololet opustě.

117

mi, kterjž se na ruce milosrden-
stwj twého pokládaj, pro Kry-
sta Gejssle mého wylupitele.
Hospodine Panovníče Nebe y
Země, gměnu twému buď čest, a
ne mně neb kterému koli tvorů,
na Nebi neb na Zemi. Nebo ty
sám hoden sy wšehi moc a mau-
drost, a sly a čest, a sláwu, a po-
žehnání. Níkam giž od tebe
nepůjdu na wěky. Zed npsj,
giž npsj, wkládej se w Centrum
milosrdenstwj twého a wukol se
be místo wšech stječ a basse kla-
du Wšemohaučnost twau, před
sebe pať na stráž stawsj Wšemö-
daučnost twau; a klyče od bran
srdce swého, y wšech smyslu
swých, ngybrž wšechněch wnitr-
ních y žewnitřních mocí swých,
dobroljbezne Wůli twé odewzda-
wám; odmyleg žampfeg, čiň co
račjš.

us do Centrum nelze
ráčjs. Ted' stogim, naze před
twým obhlčegem stogim, wssech
tworů, y sebe samého, odkláda-
ge, nahy se ted' tobě odewzdá-
wám, a to cele a plně bezwssch
wýminek: děleg semnau co a gal
chceš, wč čemu chceš, wed' kam
chceš, wlož co chceš, ničemu ne
odpyrám, nic newyměřuji; Wů
le twá děg se semnau a sřze mne
dle dobré libeznosti twé: gen ne
opauštěg, na wěky wěfůw Amě.

A tak se
wssechním
tworum y sa-
mému sobě
kratí.

A Tak kdo do Centrum milosrden-
stwi treffi, toho přigme Bůh: A
nad toho gij člověka co Blahosla-
wěněgšho! Nebo kdo se tak cele
bez wýminek Bohu oddá, a galo
w hlubinu dobrolibeznosti Boží vo-
hřijí, ten gij snadně na wssecky stra-
chy a hrůzy, nřbrž na wsecko co
wůkol sebe, nřbrž co w sobě má, nř-
brž na sebe sám, zapomena, sám w so-
bě se straci, a w Bohu toliko gest a
přebývá.

O přesta-